

Svensk Hovedavlsskue.

Den 23-7 drog undertegnede, Lasse, Michael, Karina Katrine, Helene, Jonas, Lasse, Marie Louise, Tobias og Mikkel, til Sverige.

Michael skulle stille Omega og Lasse Pain (Percy) på det svenske has.

Vi fik stillet vores camping udstyr op. Drog til den lokale butik, hvor vi fik handlet vildt ind.

Vi fik grillet en dyrekølle og lidt vildsvin, som smagte fortræffeligt.

Sad og hyggede en stund, hvor der så kom en del Danskere forbi og fik en lille hygge sludder.

Sengetid, denne dag var vejret fint.

Så var det blevet lørdag, man troede det var løgn, men der havde stort set ikke været en lyd hele natten, fra hverken hunde eller deres mennesker.

Katrine og jeg stillede os til at se mod og kampdrift.

Må indrømme vi blev noget imponeret over at se en dame i kørestol, komme ind med sin hund, der var fuld kontrol og den gjorde sit arbejde rigtig flot.

Den ene figurant var sku noget af en springkanin, hvilket desværre også fik ham udvist da han efter henstilling fra dommeren ikke holdt op.

Nå nu var det tid til at Hekami Omega og Hekami Pain skulle til standmønstring. Det var hurtigt overstået og gik fint.

Ja så havde vi resten af dagen til at slappe af i.

Varme snegle fra grillen til kaffen, mums...

Aftensmaden bestod af vildsvinesteg og lamme koteletter lavet på grillen.

I løbet af lørdag aften blev det koldt og begyndte at dryppe lidt.

Det vejr vi stod op til søndag morgen er ubeskriveligt, det stod ned i stænger, så pladsen og nogle af teltene stod nærmest i som var det i elven. Der var ikke mange mennesker at se.

Det blev tid til Omega skulle i ringen, Katrine var noget nervøs, mest for ikke at forstå det der mærkelige svenske sprog.

Nu kom det spændende, hundene skulle opdeles i to grupper og man holdt vejret hver gang et Nr. blev nævnt, men puha Omegas nr. blev ikke nævnt, vil sige Omega var i gruppe 1.

Omega blev så kaldt ud på en 11. plads, desværre var der nogle der kom forbi, men hun endte på en flot 14. plads.

Så blev det Pain's tur, Michael gik med ham, Pain blev kaldt ud som nr. 13, men blev nr. 15.

De gjorde det rigtig godt begge to. både Pain og Michael.

Ja og regnen stod stadig ned i stænger, så vi pakkede og kørte hjem.

Det er ikke sidste gang vi tager til det Svenske Has.

Dette står for mig, som noget af det mest positive hundekomsammen jeg længe har været med til, bare den opbakning, man fik fra de andre danskere der var med.

Jeg vil takke rigtig mange gange for en fantastisk hyggelig weekend

Bitten Schou